

družbenih dejavnikov udejstvovanja mladih v lokalni skupnosti ter o procesih učenja mladih zanjo, in sicer tako v šoli kakor tudi izven nje, torej v prostem času.

Predstavljena analiza stanja in dejavnikov kaže, da mladi izkazujejo sicer velik interes za aktivno družbeno in politično udejstvovanje, vendar ga razumejo predvsem kot uresničevanje osebnih želja in potreb. Tako se zdi, da sedanje oblike in povečevanje možnosti udejstvovanja mladih vzpodbujajo predvsem potrošništvo pristočasnih dejavnosti, četudi gre za klasične družbeno-koristne oblike udejstvovanja, manj pa ustvarjajo prostor, kjer bi si mladi pridobili tudi izkušnjo družbenega in političnega delovanja v skupnosti.

Prejeli smo

Jo Wiltshire

Grem na kahlico

Učinkovite metode navajanja vašega malčka na kahlico

Tuma: Ljubljana, 2010

189 strani, cena: 19,90 EUR

Jack Smith

Živeti brez meja

Tuma: Ljubljana, 2010

148 strani, cena: 19,00 EUR

Mariza Perat

Metla Pika in

njene dogodivščine

Goriška Mohorjeva družba:

Gorica, 2010

36 strani, cena: 12,00 EUR

Jože Pucelj

Človek na poti k uresničevanju

Po sledeh krščanske etike

Župnijski urad Dravljje:

Ljubljana, 2010

213 strani, cena: 16,27 EUR

Stanislav Slatinek

Kazniva dejanja in kazni

Sankcije v Cerkvi

Slomškova založba: Maribor, 2010

276 strani, cena: 20,90 EUR

Božidar Volč

Starosti prijazna Ljubljana

Izsledki raziskave 2008–2009

Inštitut Antona Trstenjaka za gerontologijo in medgeneracijsko sožitje: Ljubljana, 2010

104 strani

Podelitev Slomškovih priznanj 2010

Vsoboto, 25. septembra 2010 je na Ponikvi potekalo tradicionalno srečanje učiteljev, vzgojiteljev, katehetov in staršev. Slomškov dan je letos nosil naslov *Vsak naj za dobro vsakega skrbi*.

Naziv častni član društva je tokrat prejela **Berta Golob**, Slomškova priznanja pa **Marija Šavli**, **Magdalena Jarc** in **Marjan Peneš**. Tu povzemamo utemeljitve za priznanja in nagrajenecem še enkrat iskreno čestitamo.

Marija Šavli je bila rojena 24. januarja 1938 v Tolminu. Po končani osnovni šoli se je vpisala na učiteljski študij v domačem kraju. To je bila zanjo najcenejša pot do poklica.

Po končanem šolanju je postala učiteljica razrednega pouka in temu poslanstvu je ostala zvesta vse do upokojitve.

Službena pot jo je najprej vodila na Bukovo, v Čadrg, Podbrdo in Volče. Tu je poučevala v enorazrednicah s kombiniranim in celodnevni poukom. Leta 1970 je dobila delovno mesto na osnovni šoli Franceta Bevka v Tolminu. Tu je ostala do upokojitve leta 1992. Pri svojem delu je bila vestna, dosledna, poštena, natančna, odkritosrčna, prijazna, pa tudi zahtevna do sebe in drugih. Naj posebej poudarimo, da svojega krščanstva ni nikoli skrivala niti pred učenci niti pred drugimi.

Poleg svojih službenih obveznosti je na šoli vodila planinski krožek. Ljubezen do planinstva je podedovala po očetu, ki je bil velik ljubitelj gora. Krožek je obiskovalo veliko otrok. Ob sobotah in nedeljah jih je vodila po planinskih poteh tolminskih hribov pa vse tja do pohorskih gozdov. Tudi marsikaterega odraslega je navdušila za planinstvo, za kar so ji zelo hvaležni. To delo je opravljala 24 let in zanj prejela kar nekaj nagrad Planinske zveze.

Že v času službovanja se je vključila v delo župnije. Od leta 1974 sodeluje pri urejanju župnijskega glasila. Deset let (od 1990 do 2000) je bila članica

župnijskega pastoralnega sveta. Pomagala je pri ureditvi župnijske knjižnice. Že 12 let se redno izobražuje v biblični skupini. Je bralka Božje besede v cerkvi. Skrbi za Slomškov oltarček z njegovimi relikvijami. Vedno je pripravljena priskočiti na pomoč pri kakršnem koli delu v župniji.

Od ustanovitve območne skupnosti Tolmin v šolskem letu 1990/91 v okviru Društva katoliških pedagogov Slovenije zavzeto sodeluje v tej skupini. Organizira predavanja, razna srečanja, poučne ekskurzije in obiske katoliških vrtcev. Sprva sta to delo opravljali z gospo Ernesto Tinta, vsa leta po njeni smrti (april 2004) pa ravno Marija Šavli pripravlja in organizira dejavnosti območne skupnosti Tolmin. Upravičeno smemo reči, da je duša delovanja katoliških učiteljev na Tolminskem.

Marija Šavli si za svoje predano pedagoško delo in delo v Društvu katoliških pedagogov Slovenije zasluži Slomškovo priznanje za področje osnovne šole.

Magdalena Jarc

se je rodila 19. julija 1951 v Ljubljani. Maturirala je z odliko na gimnaziji Poljane. Po maturi se je vpisala na Filozofsko fakulteto v Ljubljani,

kjer je študirala na prvi stopnji angleščino in francoščino. Nato se je zaposlila na osnovni šoli kot učiteljica angleščine. Ob delu je nadaljevala s študijem in diplomirala kot profesorica angleščine in francoščine. Zvesta je ostala osnovni šoli na Poljanah v Ljubljani, kjer je uživala sloves predane in zavzete pedagoginje in vzgojiteljice mnogih generacij učencev.

Najpomembnejša vrednota so ji zagotovo urejeni otroci in družina, kar je odsevalo tudi v njenem delu. Do otrok je bila po eni strani stroga, dosledna, vendar izjemno razumevala za njihove težave. Njeno poučevanje angleščine je pustilo pečat na številnih generacijah. Še vedno pridejo do šolske zbornice besede njenih bivših učencev o tem, kako veliko znanja jim je dala in kako jim je to znanje koristilo v kasnejšem življenju. Sodelovala je v raz-

ličnih projektih in programih v okviru razvoja poučevanja angleščine na osnovnošolski stopnji.

Poleg zavzetega poučevanja je vsekozi enako skrb namenjala vzgoji in posredovanju občečloveških vrednot. V tem pogledu je delala tako, kot da bi že od vsega začetka poznala etični kodeks Društva in mu dosledno sledila. Njena dobrotu in skrb za učence je odsevala na več načinov. Včasih je sama obiskala starše svojih učencev na domu, če je naletela na poseben vzgojni primer. Večkrat je navdušila učence, da so naredili drobna darila, s katerimi so ljudem po okoliških ustanovah pripravili prijetno presenečenje. Bila je učiteljica z dušo in srcem, v službo je prihajala zaradi otrok in veselja pri delu z njimi.

Magdalena Jarc se v življenju ni pehala za položaji in častmi. Kljub mnogim ponujenim priložnostim je ostala zvesta poučevanju. Njeno poklicno pot lahko opišemo kar z besedami apostola Pavla: "Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil."

Z Društvom katoliških pedagogov Slovenije je povezana že od ustanovitve, intenzivneje pa od leta 2002, ko je bila na skupščini Društva izvoljena za članico upravnega odbora, v njem deluje že tretji mandat. Delovanje Društva je vedno bogatila ne le s številnimi pobudami in zamislimi, marveč tudi z delom v posameznih skupinah, da bi začrtane cilje in naloge čim prej in čim bolje opravili. Vsa leta aktivno sodeluje pri pripravi, organizaciji in izvedbi Slomškovega dne na Ponikvi. Bila je ena izmed najbolj vidnih pobudnic razglasitve blaženega A. M. Slomška za zavetnika učiteljev, vzgojiteljev in katehetov. Ob razglasitvi, leta 2004, se je še posebej vneto udeleževala pri snovanju priložnostno pripravljenih majic z motivom Blažeta in Nežice ter pri idejni zasnovi Slomškovega priznanja. Enako zavzeto se loti vseh drugih nalog v Društvu in poskrbi za njihovo izvedbo.

Sodelovala je pri organizaciji in izvedbi proslave ob 20-letnici DKPS marca 2009, veliko dela je vložila v urejanje zbornika *Beseda je naših misli obraz*.

Redno se udeležuje seminarjev in drugih srečanj, ki jih prireja Društvo. Zadnja leta skrbi za oblikovanje vse-

binsko bogatih pedagoških maš pri Sv. Jožefu v Ljubljani.

Od leta 2009 se njeno delovanje usmerja preko meja Slovenije. Lani se je udeležila srečanja evropskih krščanskih učiteljev SIESC v Strassburgu, kjer so jo imenovali za članico upravnega odbora te organizacije.

Lahko rečemo, da ni nobene večje prireditve pri delovanju Društva, kjer ne bi bil opazen pomemben prispevek prof. Magde Jarc. Vsako delo opravi z veseljem in navdušenjem in veliko prispeva k povezovanju in boljšem razumevanju med člani Društva na različnih ravneh.

Marjan Peneš je v šolstvu zaposlen 32 let. Večino delovnih let je preživel na preddvorski osnovni šoli. Poučeval je slovenski jezik, vodil šolsko strokovno in mladinsko knjižnico. Oktobra 1997 pa je prevzel vodenje šole najprej kot vršilec dolžnosti, od maja 1998 pa vse do danes kot ravnatelj preddvorske osnovne šole.

Kot ravnatelj si prizadeva, da bi bila šola kakovostna tako po odnosih med učenci in učitelji, kakor tudi po odnosih med učitelji in starši in nenazadnje med šolo in okoljem, v katerem deluje. Posebno skrb namenja izobraževanju staršev v Šoli za starše, kjer z različnimi oblikami dela pomagajo staršem, da bi lažje in bolje vzgajali v marsikdaj nelahkih časih.

Odprt je za pohvale in kritike. V 13. letih ravnateljstva je bistveno pripomogel k pomembnim področjem šole in veliko prispeval k tistim področjem, s katerimi so še posebej zadovoljni učenci, starši in učitelj. To potrjujejo ankete, izvedene med učenci, učitelji in starši.

Marjan Peneš podpira številne projekte, ki jih izvajajo učitelji na šoli. Nekatere izvaja tudi sam. Skupaj z nekaterimi sodelavci skrbi za čezmejno sodelovanje z Glavno šolo v Železni kapli v Avstriji. S sodelavko organizirata sodelovanje v interkulturnem evropskem projektu Slike na ledu, pri čemer 80 šol iz Evrope predstavlja umetniš-

ke, računalniške kompozicije na plasticiranih plakatih, postavljenih na led.

Zaveda se, da je poleg izobraževanja pomembno poslanstvo šole tudi vzgoja. Zaveda se pomena družine, ki ima osrednji pomen pri vzgoji otrok. Prav on je pobudnik, da bi občini Preddvor in Jezersko v prihodnjih letih finančno podprli družinskega terapevta na šoli in v vrtcih šole Preddvor.

Svoje izkušnje na vzgojnem področju je s šolsko svetovalno službo posredoval tudi drugim šolam na različnih strokovnih srečanjih, predavanjih kolektivom osnovnih šol ... O tem je napisal veliko člankov v strokovne revije.

V času njegovega ravnateljstva je bilo v celoti obnovljeno in nadzidano poslopje matične šole. V celoti je bilo prenovljeno in posodobljeno poslopje podružnične šole Jezersko, odpravljene so bile pomanjkljivosti v podružnici Kokra, v teku pa je gradnja novega vrtca na Beli pri Preddvoru. Tako je šola z obema podružnicama in tremi vrtci zelo kakovostno opremljena in omogočal najsodobnejši pouk in vzgojo.

Marjan Peneš je sodeloval pri nastajanju Društva katoliških pedagogov Slovenije (1989). Bil je prvi predsednik društva, več mandatov član upravnega odbora, sedaj pa je član častnega razsodišča. Leta 1992 je sodeloval pri ustanavljanju društvenega glasila Iskanja, iz katerega je kasneje nastala strokovna revija Vzgoja. V reviji sodeluje kot član sveta revije in s strokovnimi članki.

Bil je član uredniškega odbora pri dveh strokovnih zbornikih: Za šolo boljših odnosov (Ljubljana 1992) in Evropska šola in njene krščanske razsežnosti (Ljubljana 1993).

S strani MŠŠ (minister Lovro Šturm) je bil imenovan v skupino za ustanovitev strokovno posvetovalne skupine za prehod iz osnovne v srednjo šolo (13. 10. 2000).

Leta 2009 je postal član Republiškega odbora združenja ravnateljev osnovnih in glasbenih šol.

O sebi je zapisal: "Kljub občasno težkim trenutkom v šolstvu lahko po vseh letih rečem, da mi delo v šoli še vedno pomeni vir veselja in mesto za soočenje z neprestanimi izzivi. To postavljam zato, ker mi to veliko pomeni, saj pedagoško delo ne predstav-

Ija le pomemben del mojega življenja, ampak mi daje tudi smisel in pomen. Menim, da je brez tega v pedagoškem poklicu težko vztrajati.” ■

Podelitev naziva častni član DKPS

Berta Golob se je rodila v Ljubljani leta 1932. Izhaja iz delavsko-kmečke družine. Mati ji je umrla, ko ji je bilo pet let, tako da je vso skrb zanjo prevzela njena sestra. Oče je bil po poklicu zidar. V Kranju je obiskovala osnovno šolo, nato pa se je vpisala na tamkajšnje gimnazijo. Po uspešno opravljeni maturi se je vpisala na Filozofsko fakulteto v Ljubljani, kjer je leta 1957 diplomirala iz slavistike.

Prvo zaposlitev je dobila v Predvoru na Gorenjskem, kjer je skoraj 15 let poučevala slovenski jezik na OŠ. Nato je več kot štiri leta delala v Osrednji knjižnici Kranj, kjer je bila vodja pionirskega oddelka. Za tem je dobila delo na RTV Slovenija kot lektorica v dnevno-informativnem programu. Kot zunanja sodelavka je na Pedagoški akademiji na oddelku za specialno pedagogiko poučevala predmet Kultura ustnega in pisnega izražanja. Nazadnje je bila zaposlena kot pedagoška svetovalka na kranjski enoti Zavoda za šolstvo. V domači župniji sv. Modesta v Kranju poučuje verouk od ustanovitve župnije – skoraj že 20 let. Več kot deset let lektorira tudi revijo Vzgoja.

Vse življenje se posveča skrbi za lep jezik tako mladih kot odraslih. Zato je poleg svoje bogate poklicne kariere že več kot 40 let dejavna tudi kot pisateljica in publicistka. Zase pravi, da piše le iz čistega veselja nad besedami, literaturo pa primerja z galebim letom. Posebej rada prebira literarna dela Ludvika Mrzela, Josipa Murna, Otona Župančiča, Srečka Kosovela in Alojza Gradnika. Pisati je začela, ko se je prvič zaposlila. Večina njenih del je namenjena mladim. Posebej velja to za izobraževalne jezikovne slikanice.

Poleg proze in publicistike se posveča tudi poeziji in dramatik. Objavlja

članke v raznih revijah, zbornikih in časnikih. Napisala je 41 leposlovnih del za otroke, mladostnike in odrasle; 4 literarno-zgodovinska dela, 19 jezikovno izobraževalnih del, 3 zbirke poezije in več besedil za TV izobraževalne oddaje (Radovedni Taček, Iz popotne torbe).

Berta Golob je živahna sogovornica, na tekočem z mnogimi dogajanja v družbi. Njen odnos do sočloveka je pristen, prijeten in sproščujoč. Kot sama pravi, je v domači družini prejela to, kar jo je zaznamovalo. “Odnos do ljudi in stvari. Poštenje, resnicoljubnost, doslednost, vero. Spoštovanje vsega živega, predvsem pa vsake drobtinice kruha.”

Nagrade, ki jih je prejela, govorijo o tem, da njeno delo ceni širok krog ljudi:

- Levstikova nagrada za literarno delo *Žive besede*;
- Trubarjeva plaketa Zveze kulturnih organizacij Slovenije za prizadevanje na področju literarnega dela z mladino;
- Prešernova nagrada Gorenjske za krepitev bralne kulture;
- Žagarjeva nagrada za pedagoško, didaktično, strokovno in mentorsko publicistično delo.

Gospa Berta Golob je za več območnih skupnosti pripravila več predavanj, prav tako za mnoge župnije.

Pri poučevanju ni slepo upoštevala vseh pedagoških pravil, ampak jo je, kot sama pravi, ‘udarila po svoje’. Skušala je najti čim več časa za pogovor. Bila je priljubljen pedagog.

Zato je UO DKPS predlagal, da postane častna članica društva. ■

Dan prijateljstva – Tolmin, 28. 8. 2010

Društvo katoliških pedagogov Slovenije, Območna skupnost Tolmin, je bila letos organizator dneva prijateljstva. V pripravah na ta dan nas je vodila gospa Marija Šavli. Vsak po svojih močeh smo ji poskušali stati ob strani. Oblikovali smo celodnevni program in izkazalo se je, da so bile odločitve prave.

V soboto nas je pozdravilo deževno jutro in nas napolnilo z mešanimi občutki ter s strahom, da srečanje ne bo izvedljivo tako, kot smo ga načrtovali. Škoda, smo si rekli, in šli z nezaupanjem no-

vemu dnevu naproti. V Ljubljani je skupina katoliških pedagogov iz različnih krajev Slovenije že odšla na pot, zato smo se prepustili Božjemu načrtu.

Gospod nam je ta dan obilno blagoslovil. Najprej z namigom za lepo vreme, ki se je potem tudi uresničilo. Srečanje smo začeli na Slapu ob Idrijci. Peš smo se odpravili do Bukovce in pri rojstni hiši Cirila Kosmača doživeli prepričljivo, s primorskim melosom prepojeno predstavitev pisateljevega dela in življenja ter si ogledali rojstno hišo. Zunaj se je nebo medtem zjasnilo, sonce pa nas je s svojo toplino prijetno ogrelo in osušilo jutranje deževne mokrote.

Na Mostu na Soči nas je sprejel župnik Slavko Obed, nam razkazal cerkev in predstavil župnijo. V tej cerkvi poslikave Toneta Kralja ob vsakem obisku navdušijo. Še preden se je dan nagnil v drugo polovico, smo se začeli vzpenjati na Mengore. V molitvi križevega pota, ob podobah patra Marka Ivana Rupnika in interpretativnem branju sonetov Pasijon Mengore gospoda Leona Oblaka smo prispeli na vrh. Novo doživetje. Sveto mašo je daroval p. mag. Silvo Šinkovec. Po maši nas je že čakal topel napitek, ki so nam ga pripravili Volčani. Srečanje smo zaključili s kosilom in z obiskom cerkve v Tolminu. Sprejel nas je župnik Damijan Bajec, nam predstavil cerkev, posebnosti v njeni zgodovini in delo v župniji.

Poslavljali smo se v upanju, da se naslednje leto ponovno srečamo. Odmevi udeležencev so bili zelo lepi. Bogu hvala za ta dan. ■

Marija Pisk in Marija Šavli

Slomškov dan 2010

Vsoboto, 25. 9. 2010, smo se spomnili 210. obletnice rojstva našega velikega moža – duhovnika, škofa, pisatelja, preroditelja ter velikega ljubitelja slovenstva in slovenske besede blaženega A. M. Slomška. Prireditelji Slomškovega dneva 2010 so bili: Društvo katoliških pedagogov Slovenije, Slovenski katehetski urad in župnija Ponikva. Že zjutraj ob sedmih smo se zbrali člani DKPS iz ljubljanske regije in počakali še na kolege z zahodne Dolenjske. Romanje je vodila pred-